

Je to úsekář II. úseku jednotného zemědělského družstva. Členy výboru jsou:

František Brabec, zedník, člen JZD
Ing. Josef Černošlávka, agronom JZD
František Jiřík, vedoucí opravy strojů, člen JZD
Jaroslav Junek, ředitel osmiletky
František Ledvinka, člen JZD, úsekář
Jan Měkuta, zaměstnanec Chemy
Anna Šrámková, členka JZD
Alois Vrábík, tesař, předseda MNV

Schůze Výbor se schází pravidelně jednou týdně. Členské schůze pořádá měsíčně a veřejné jednou za čtvrt roku. Schůze konávají se v hostinci čp. 102. Bývá přítomno tak padesát procent členů. Strana sleduje život v obci, práci MNV, činnost místních organizací, život JZD, seznamuje členy s potřebami v Kněževsi, s mezinárodní situací, s usneseními ústředního výboru strany a vlády, s pokyny ÚV KSČ k provádění jarních prací, s pokyny ke zvýšení zemědělské výroby, pomáhá všude, kde je toho zapotřebí.

Oslava 1. máje Komunistická strana uspořádala oslavu 1. máje. Shromáždění občané s hudbou v čele odešli z prostranství před místním národním výborem směrem k Rakovníku, odkud je odvezly autobusy do Rakovníka, po slavnosti je opět přivezly.

Činnost MNV Předsedou místního národního výboru je Alois Vrábík, tajemníkem Rudolf Vachtl. Členy výboru jsou titíž občané jako roku loňského. Rada místního národního výboru schází se vždy ve středu. Schůze místního národního výboru konají se pravidelně jednou za měsíc. Občas bývají schůze veřejné. Schůzi zúčastňují se občas zástupci ONV a KNV.

Opravy Místní národní výbor pečuje o potřeby občanů, seznamuje je s usneseními místního národního výboru, vlády, republiky a Ústředního výboru Komunistické strany Československa. V letošním roce konal akci „M“ za státního příspěvku 17 000 Kč. Akce „M“ sestávala ze 2 akcí. První je oprava hřbitova, druhá oprava hrází rybníka a vyčištění rybníka od bahna. Oba ty podniky podle plánu byly splněny.

Proutkař Místní národní výbor pozval „proutkaře“, aby vyhledal prameny a určil jejich sílu. Je to stavitel z Řevničova Jos. Kulháněk. Shledal, že pramen vodní u obecního domu čp. 304 je vzdálen od domu asi ve vzdálenosti 100 kroků na východní stranu v hloubce tak 13 až 14 metrů. Hlouběji se kopati nesmí, protože by se přišlo na stařešiny. Pramen je dosti silný, způsobilý zásobovat vodou několik domů.

Studny U domu čp. 304 zřízeny byly již 2 studny. Jedna je na dvoře, asi 12 m hluboká, nyní je zasypána. Dávala vodu páchnoucí a kalnou,

prameny ze stařin. Druhá studna je vedle domu, je 11 m hluboká, dává velmi málo vody, do větší hloubky za vodou nelze, neboť opět přišlo by se do stařin. Pro rok 1956 je plánováno zřídit třetí studnu podle pokynů proutkaře Kulhánka. On však nehledá vrbovým proutkem, nýbrž používá mosazného, lehce ohybného drátu, který drží v pravou ruku přes levou. Drát skutečně na přítomnost vody pod zemí nebo i v nádobě silně reaguje.

Stavitel Kulhánek hledal také vodu pro koupaliště. Našel ji, mocný pramen, v Jámě, až ke konci Jámy, nad domkem čp. 164, ve hloubce asi 10 m. Tvrdí, že je tam nevyčerpatelné množství vody.

Kronikářem je Jos. Hauner. Kromě zápisů podařilo se mu letos zhotoviti několik skic objektů, i historicky cenných, již neexistujících, jako školních budov, počínaje první budovou školní, čp. 98, kde bývaly hospodářské budovy rolníka Krejčířika, východní brány v Kněževsi, jež stála mezi staveními čp. 84 a 3, „kláštera“ v Kněževsi, čp. 24, rychty, v níž měl být řád premonstrátů přistěhovavší se z Teplé, některých domků, jako čp. 21, 76, 65, 84, 3, na jejichž místě vystavěny byly nové budovy, tak také čp. 100, kdež je dnes střední měšťanská škola a dříve byl statek Fr. Fojtíka, staré, zachovalé obecní kovárny, umístěné mezi čp. 100 a 101.

K tomu připomínky: Krejčířik míval u čp. 98 také hospodářské budovy. Když neměli čím topit, došli do stodůlky a uhlí, ovšem povrchové, si v ní nakopali. Kovárna byla zbořena jen proto, aby vyučování žáků bušení na kovadlinu nerušilo. Fr. Fojtík prodal čp. 100 a koupil si hospodářství ve Velké Černoci, okres Žatec. Tam dosud žije jeho syn Alois. Ke skice východní brány činím tuto poznámku: Kněževes bývala místem zcela uzavřeným. Kolem celého náměstí stály statky jeden vedle druhého, mezi nimi tu a tam výměnkářský domek. Ovšem nebyly to nějaké výstavné budovy. Byla to nízká obytná stavení došky slaměnými krytá, k nim patřil dvůr, někde dosti malý, a hospodářské budovy, chlévy a stodoly, vše dřevěné, kryté došky a v celku skrovné co do rozměrů. Do obce vjíždělo se nebo vyjíždělo dvěma branami, zvanými horní brána a dolní brána. Hroní, jak už je zaznamenáno, byla mezi čp. 84 a 4, dolní mezi čp. 55 a 46. U východní brány vybíralo se mýto.

Uprostřed obce stál, a dosud stojí, kostel sv. Filipa a Jakuba, kolem obklopený vodou. K němu přicházelo se po dřevěných lávkách. Okruh vodní byl tak 18 m široký. Na břehu na straně kostelu bližší byla zeď z hrubého zdiva skoro 3 metry vysoká, dovnitř ke kostelu vcházelo se brankami. Jedna byla na západní straně, druhá na straně východní, obě byly zděné, klenuté, vkusné. Prostora mezi kostelem a zdí používala se jako hřbitov. Později zeď chátrala a byla nevkusně vysoká, a proto byla snížena. Kostel byl vystavěn r. 1721. Skicu kostela se zdí vysokou a kostela se zdí sníženou jsem také zhotovil. Zeď i branky byly zbořeny v r. 1903. Původní kostel byl dřevěný, farním kostelem byl již od r. 1318.

Koupaliště

Kronikářovy skici

Poznámky ke skicám

Proměny kostela

Král Jan r. 1327 postoupil zdejší patronát premonstrátům z Teplé, ale r. 1362 vykonával právo podací zase král sám. Terasovitě vyžděny byly hráze rybníka až později. První kostel stál uprostřed rybníka na ostrově. Protože byl spojen s návsi jedinou lávkou, teprve od r. 1821 jsou lávky dvě. Toto blatné a vpravdě jedinečné opevnění svědčí o starobylosti kostela. R. 1696 dal Valdštejn kostel pokrytí šindelem, nový kostel byl stavěn od základu v r. 1721, nákladem 5193 fl. R. 1713 byla stará dřevěná fara na spadnutí. Nová fara vystavěna byla r. 1730, na místě staré fary vystavěny byly 2 zádušní chalupy. Vše stálo 2248 fl.

Oprava hrází V roce 1955 byla voda kolem kostela vypuštěna, aby terasovitě hráze byly opraveny, neboť na několika místech se sesouvaly.

Funkcionáři JZD Jednotné zemědělské družstvo v Kněževsi: Předseda je Karel Konvalinka, dříve střední rolník v Kněževsi, hospodařící v Kněževsi na čp. 301. Je již pátý rok předsedou. O chod družstva pečuje představenstvo a dozorčí komise. Členy představenstva jsou: Adolf Bušek, Václav Balaš, Kar. Konvalinka, Karolina Brůhová, V. Ransdorf z čp. 37, Milada Hejdová a Anežka Závorová. Předsedou je předseda Jednotného zemědělského družstva. Předsedou dozorčí komise je Vojtěch Pikeš. Dalšími členy: Antonín Kreissl, Vác. Konopásek, Rudolf Kučera a Rudolf Závora.

Činnost JZD Hodnota jednotky letos poklesla, a to až na 15,50 Kčs. Pokles zaviněn byl katastrofální pohromou při sklizni chmele, o níž je již zmínka vpředu. Naturálie členům byly dány všechny. Na záhumenkách byla letos rovněž velká úroda. Za nejlepší krmičku krav byla letos označena Anna Hammeršchmiedová, družstevnice v čp. 49, krmivší krávy v čp. 38. Za nejúspěšnější krmičku prasnic byla uznána Alžběta Brůhová z čp. 81. Za nejzanedbanější obor pokládá se odchovna telat, jež jsou již několik let ve velmi ubohém stavu, ošetřovatelkou jich je Al. Mrázová, jíž JZD podmínky zdaru dobře neupravilo.

Nový agronom a instruktor Letos nastoupil dobrovolně k zaměstnání v JZD Ing. Josef Černohlávek. V druhé polovině roku měl kromě funkce agronoma ještě funkci instruktora, aby pomáhal místopředsedovi družstva Adolfu Buškovi, kterýž zastupoval předsedu JZD Karla Konvalinku, protože odjel na roční školení předsedů do Brna, odkud se vrátí až k 1. červenci 1956.